

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

86 Contempto[rum] dei (Veracht narren) Nole. Peccare super misericordia
dei/ cum p[ro]posito non penitendi aliqua[n]do: peccare sup[er]
misericordia dei/ quia non mox punit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70346)

Contemptorum dei

Feria. iiiij. post Reminiscere:

Stultorum infinitus est numerus. Eccles. i. Euāgelium.
Etōgesimasexta turba stultorum est: contemptorum dei (verachē
narren). Qui deū ppter suā misēdiam quā cīs indesinenter
impēdit. Pn̄t aut̄ trib⁹ dīnosci nolis.

O Prima nola est: peccare sup̄ dei misēdia/sine penitēdi
immo cū nō penitēdi pposito. Hoc grauissimū est pctōz/qz in sp̄misā
ctū; vt in. ij. ij. z neqz h̄ neqz alibi remittit. Nō qdem simplr/sed ad hūc
intellectū; vt in. ij. ij. zc. Et ḡ nibilominus sī q̄s inciderit in hoc pctm̄
ad pn̄iam niti debet.

Secunda nola est: peccare sup̄ misēdia dei cum pposito penitēdi tpe
certo. Et h̄ qdem nō est pctm̄ in sp̄misctū: immo hoc ppositū diminu
it pctm̄; qz est signū q̄ homo nō h̄ tātam firmitatē animi in pctm̄/q̄n
tam haberet sine tali pposito: fm̄ b. Tho. ij. ij. Fatuū aut̄ est valde: qz q̄
tibi pm̄isit penitēdi venia/castītuū diē. vt in eo viuas non pm̄isit: fm̄
beatum Augustinum.

Tertia nola est: peccare sup̄ dei misēdia cum pposito penitēdi/sed
tempe incerto nescit qñ. Valde malū ē h̄. Eccē. v. Ne tardes queri ad
dñm: z ne differas de die in diē/pcipue vscqz ad finē vite. qz inter cētuz
milia vir vii⁹ de talib⁹ saluat⁹: aut sc̄tūs Hiero. in trāsitu suo.

D Quarta nola est: peccare sup̄ dei misēdia/qz nō mor punit pctā. Di
cū tales illud Eccē. v. Peccaui: z qd mibi accidit triste: miseratio dñi
magna est: multitudinis pctōz meoz miserbitur. Plane multos hec
dei misēdia in peccata detrusit p̄ accidēs: vt Salomō dicit Eccē. viij.
Quia nō pfert cito ztra malos s̄nia/absqz timore vlo filij hōim pp̄
trāt mala. Magna nimiqz hec ē boim ingratitudo/ppterēa qz de⁹ para
cit ideo magis velle peccare. Quid em̄ h̄ est aliud dicere/qz qz de⁹ spēa
liter me sua misēdia respicit/ideo me ab eo auertaz. Quia mibi diu pe
pcit/ideo pctā mea ztinuabo. Quia me a diabolo z morte subitanea
defendit z ab eterna dānatōe/ideo eum magis z magis offendā z zte
nam. Quia mibi pl̄a alijs bñficia ztulit/ideo min⁹ s̄bi obediā. Quis
qso sarracenus/immo canis aut bestia h̄ faceret. Nonne bi p posse bñs
faciunt bñfactori suo: z tu ztra oīm etiā animaliū naturā misericordē
bñfactorē tuū expugnas. Et oīa animalia ppter bñficioz assuefactōez deo inob
diens sis/z peior existis. Plane zrariū dicere debueras: Quia de⁹ mi
bi tātum z tamdiu pēgit iam ammō eū nō offendā: qz de⁹ multa bes
nficia ztulit/ideo me ad eum queram: z non ztra. Noli esse o frater
firario similis/qui ztra radios solis fetorem emittit. Sic ztra radis
os misericordie pctōz fetores tales emittūt ingrati. Firarius zgelat⁹
z obnivatus est pctōz; cuius coagulatū est cor durita obstinatōnis in

Turba.LXXXII XXVII

peccatis / et obiectus nivis apparentie bone p hypocrysiam et peccatorum de
 cultatorem auctus aut plenus vniuerso pectorum conscientiam suam corrodatum.
 Sup hunc aliquem mittit radios multos multorum beneficiorum nature for
 tune. ḡre. Ipse autem miser remittit fetores pectorum: quia inde in plura et pe
 iora cadit peccata. Noli frater noli: non sic abutere bonitate dei/q̄ te expe
 etat ad pniat. Veniet dies et non parcer: immo rato severius puniet
 quanto diutius peccat. Et ut Galerius ait: Lēto qdēm gradu ad vīnū
 dictā sui divīna pcedit ira tē. Subito cū tūc veniet ira dei/ et in tempe
 vindictē disp̄det Eccl. v. Noli ḡtabū beneficij dei in tuam peditōrem:
 non fac tibi de tyriaca misericordie vñenū tue mortis et damnationis. Non
 sis cocus q̄ de p̄cioso cibo diuine pietatis tibi cibū p̄ficias venenosuz.
 Dedit tibi deus locū pniā: ne abutaris eo in supbiam. Dedit tibi long
 gam vitam ut pniā agas: nō vt tibi catenā fabrices pectorum/q̄bō ad in
 fernū traharis. Quid em fit a talibō (q̄bō dāt longa vita a deo: ipi aut
 sup hoc iugis peccant) q̄bō p̄les ahulos pectorum p̄nectunt. De gula ecce
 et ebrietate ad luxuriā: de luxuria ad debita et trahenda et non soluēda/
 q̄ illa peccata sunt sumptuosa: deinde ad furta: postea maiora et homicid
 ia: postremo ad furcas inferni. Non sic o frater: qn poti⁹ vincula colli
 tui cito solue. Et nō differes: quia p̄suetudinē obiectam dimittere ē dif
 fīcile et quasi p̄tra naturā p̄sertim in malo. Bona statim dissuescimus
 p̄ter somnitē inclinatē p̄tra bona p̄suetudinē: secus de mala: q̄bō fos
 mitē adiutorē. Ubi q̄so visus est mēdar in iuuēture/ verax in sc̄necia
 re. Sic de sure: sic de luxurioso (Jung gewont alt thont) Raro accidit
 qn luxuriosus maneat vel ope vel voluntate vel cogitandi voluptate.
 Quis q̄so tepidius et ociosus in iuuēture efficit in sc̄necia agilis. Qūo
 ex tenaci et auaro largus: quomodo in sc̄necia ieunabit/q̄ (iam quasi
 infans factus) indiget multiplici refectōe. Ubi est q̄ totū restituat in se
 neccitate q̄ male acq̄suit in iuuēture? Qūo tūc sobrius q̄ p̄us abruſe
 optet em mane bibere p̄ pplexionis siccitate. Nec p̄t tūc camisia dimi
 tere/ q̄a frigus est. Nec orare/ q̄a caput debile est et pectus strictū ad orā
 dum: sed nō ad garrulādū. Nec tūc dei audire/q̄ somnolent⁹ est. Nec
 peregrinare/q̄ debilis est. Nec aliena restituere vel elemosynas dare/
 ne paup sit. Mcmēto ḡ creatoris tui in diebo iuuētutis tue: et ne tar
 des queri ad dñm. Rogemus dñm.

Feria.iii. post Reminiscere

Stultorum infinitus est numerus. Eccl. i. Euangeliū.

Octogesima septima turma stultorum est: deū blasphemantiz
 (lester narrē/gottes lesterer) Qui similes sunt iudeis et paga
 nis/ de q̄bō in euāglio: rursum crucifigentes linguis suis:
 illudētes/ et flagellantes Iesū ch̄m. De q̄bō tria dicā. P̄is
 mo q̄bō nolis discernant. Scđo q̄nta sit eoz stulticia, immo furor et in
 Eg